

милостиво охкающитѣ поляци, или да ги изпраща въ Сибирѣ, за да имъ внуши желанието да приематъ руската православна вѣра; или пакъ че Бисмаркъ прѣди да се сѣти какъ „не се управлява противъ съвѣстѣта на единъ народъ“ видѣ несполучливата си борба (Culturkampf) за поробване на католицитѣ въ Германия, напълно удобрена отъ *II. Имъ IX и Левъ XIII!*

Но туй никой не щѣше да го вѣрва, защото историята се изучава, не се измислюва.

* * *

VI. Католишката Църква и „Всепрѣсвещенната българска национална Църква“. „Чудовищата“ на Католишката Църква!

* * *

Като е окичилъ тѣй своеволно Католишката църква, г. Михайловски ни поканва да я *сравнимъ* съ Православната българска църква.

Впрочемъ имаме:

Отъ една страна, *Католишката църква*, „величайшата земна прѣстѣлница“ ¹⁾.

Отъ друга страна „Нашата всепрѣсвещенна българска национална църква“ ²⁾.

Споредъ него, първата, вънъ отъ гдѣто има „инквизиторщината и иезуитщината“, е раждала **чудовища**. (Казахъ ви вече какъ г. Михайловски не

¹⁾ Нали ви се вижда, че и на г. Ст. Михайловски, гаче всичкото му „искуство състои въ тази формула“, която прѣписвамъ отъ българската книга „Отъ Развала къмъ Провала“, стр. 154. „Искашъ ли да хвалишъ себе си безъ да те обвиняватъ въ самохвалство, укорявай другитѣ?“

²⁾ „Д. Проб.“ бр. 4, стр. 2.